

nogen hverken penge eller synspunkter i klemme nogen steder, al den stund vi hverken modtager støtte fra arbejdsgiverorganisationer, fra fagforeninger eller fra anden side. De midler, vi har i Fremskridtspartiet, er dels medlemmernes gennem kontingentindbetaling osv., dels de midler, der på anden vis tilflyder de politiske partier. Så vi har ingen som helst problemer med, at der skal være den nye oplysningspligt og de åbne partiregnskaber.

Som jeg sagde under førstebehandlingen, har det været sådan, at siden vi kom i Folketinget i 1973, har man én gang om året i vores partiblad, bladet Fremskridt, helt præcist kunnet læse, hvilke økonomiske midler Fremskridtspartiet har haft at råde over, og bladet er ikke kun sendt til vores medlemmer. Det står også på alle landets biblioteker, så den, der ønsker at søge oplysninger om vores partiregnskab, er velkommen til at gøre det.

Det, som lovforslaget fra regeringen og udvalgsarbejdet har vist, er, at det givetvis bliver om begrebet anonyme bidrag, diskussionen kommer til at gå fremover, for vi har da en forventning om, at ganske mange af de bidrag, som nogle partier modtager i dag, på over 20.000 kr. fremover bliver anonymiseret.

Direktøren i Dansk Arbejdsgiverforening, direktøren, eller hvad man hedder, formanden, i LO kan jo fremover skrive et girokort og gå ned og indbetale det på et posthus, og så modtages pengene anonymt. Så kan man altid under indtagelse af et glas cognac eller en kop øl på et senere tidspunkt fortælle, hvorfra beløbet rent faktisk kom.

Og hvad så? Så er partiet nok ifølge loven forpligtet til at give den oplysning, men i mange situationer er det måske en af de oplysninger, der ikke når ind i regnskabet. Det vil blive bogført som anonyme bidrag, så vores forventning er, at lige præcis det figenblad i lovforslaget vil blive udnyttet af ganske mange.

Så er der diskussionen om, hvorvidt støtten til partierne fremover vil blive kanaliseret til kandidaterne. Det var specielt SF's ordfører, hr. Holger K. Nielsen, der brugte argumentet om, at nu vil man så støtte kandidater frem for at støtte partier. Der skal man altså huske på, at i det omfang man giver støtten til en enkelt kandidat, er kandidaten skattepligtig af den støtte, så det er næppe hverken kandidat eller bidragyder interesseret i.

Nej, det, der ofte er foregået, og som der oven i købet har verseret sager om, er, at støtten så

bliver givet til den vælgerforening, som kandidaten kommer fra, og som ønsker at støtte kandidaten, og det er ikke skattepligtigt, men ifølge loven, som den nu bliver vedtaget, vil den vælgerforening, som modtager en støtte på over 20.000 kr., være pligtig til at give de oplysninger videre, og på den måde skulle man også være sikret, at offentligheden får kendskab til den støtte, der indirekte bliver givet til de enkelte kandidater. Giver man det direkte til kandidaten, ja, så fremgår det også af bilagene fra udvalgsarbejdet, at så er der tale om skattepligtig indkomst, og så er de eneste, der får noget ud af det, skattemyndighederne.

Konklusionen for Fremskridtspartiet er derfor, at det ja, vi gav til lovforslag nr. L 243 ved førstebehandlingen, er et uændret ja. Vi ønsker at forbedre forslaget med de fire ændringsforslag, vi har stillet sammen med partiet Venstre, hvorimod vi ikke kan støtte ændringsforslagene fra SF.

Så vil jeg vende mig til lovforslag nr. L 244, som er det, der efter vores mening burde have været mest debat om i dag, men det kan være politiske grunde, der gør, at nogle af partierne vælger at lade være med at diskutere forhøjelsen af den offentlige partistøtte, fordi det er på det her punkt, man for alvor træder den danske vælgerbefolkning over tærerne.

Hr. og fru Jensen kan ikke forstå, at de politiske partier er i stand til at bevilge sig selv så markant en forhøjelse af det skatteyderopkrævede tilskud. Det kan efter den danske vælgers mening ikke være rigtigt, at Folketingets medlemmer, Folketingets partier bruger det at være en del af Folketinget til at bevilge sig selv et større tilskud – oven i købet penge, som man går ud efterfølgende og henter hos skatteyderne, som helt uden mulighed for at sige fra vil få præsenteret den større regning.

Så har det været diskuteret: Og hvad så? Når nu det her beløb er blevet forhøjet, vil Fremskridtspartiet så stadig væk modtage tilskuddet? Og er det ikke dobbeltmoralisk?

Vi har siden 1986 været modstandere af, at man har indført loven om økonomisk støtte til de politiske partier. Vi har ved flere lejligheder siden 1986 stillet forslag om, at loven skal ophæves, men det er jo helt indlysende, at så længe den lov eksisterer, vil Fremskridtspartiet selvfølgelig også skulle modtage tilskud.

Det er nemlig ikke sådan, at vores vælgere vil komme til at slippe det billigere i skat, hvis vi frasiger os tilskuddet. Det er jo heller ikke